

EMPRESA I AVENTURA ▶ Carles Vico, nascut a Vilanova del Camí i especialista a enfrontar-se a situacions de supervivència extrema, ha decidit aplicar la seva experiència en aquest tipus de vivències als directius que travessen situacions amb dificultats. Assegura que entre un món i l'altre no hi ha tanta distància com sembla

Un anoienc porta directius en dificultats a aventures de supervivència extrema

▶ Carles Vico aplicarà la seva experiència en situacions al límit de la mort al món empresarial

EFE | VILANOVA DEL CAMÍ

■ L'anoienc Carles Vico és un aventurer expert en supervivència extrema que ha decidit aplicar tot el seu bagatge i els seus coneixements a un món, a priori, tan distant com l'empresarial, per ajudar directius a afrontar els reptes del seu dia a dia professional.

Nascut fa 35 anys a Vilanova del Camí, Vico té en el seu currículum gestes tan arriscades com haver sobreviscut diversos dies en un desert sense menjar ni beguda o haver sortit amb vida d'una travessia a ple hivern a Groenlàndia, proveït d'un encenedor, una pala, un ganivet i una cantimplora.

L'aventurer, que fa cinc anys va muntar una escola de resistència extrema, ha fet un pas més enllà i posa en marxa Management Xtreme, projecte de *coaching* pioner consistent a dissenyar experiències de supervivència extrema per a directius i empreses. Vico assegura que hi ha un clar paral·lelisme entre el món corporatiu i els deserts, les aigües gelades i altres entorns hostils els quals ha desafiat, ja que en els dos casos, afirma, resulta de vital importància mantenir l'autocontrol, organitzar el pensament i actuar amb deteniment i reflexió per aconseguir sobreviure. I és que, segons Vico, en situacions d'estrès, pànic o amenaça, l'ésser humà actua de forma instintiva de quatre maneres diferents: amb agressivitat, fugint, quedant-se bloquejat o amb submissió. En aquests casos la resposta és inconscient, fet que impedeix adoptar la millor solució.

L'aventurer afirma que davant una situació extrema el que cal fer és mantenir la calma, ja que només així és possible trobar la sortida adequada. De fet, la seva filosofia

L'aventurer Carles Vico a Vilanova del Camí

és el que denomina PAREPIA, un acrònim de «para, respira, pensa i actua». «Només així pots detenir aquella inèrcia i focalitzar el moment en el conscient, a adaptar-te, a prendre les millors decisions i a ser capaç de crear situacions que contribueixin a la supervivència», afirma.

Vico està convençut que qualsevol persona pot fer front a un repte de supervivència si segueix aquestes pautes, encara que no tingui una preparació específica, igual que aquesta filosofia pot ser útil a executius per gestionar les emocions, prendre decisions, afrontar dificultats o actuar sota pressió.

L'any passat, Vico es va emportar un empresari al desert i el va deixar a la seva sort -fent un seguiment a distància- diversos dies. L'home, extenuat i assedegat, va arribar finalment al destí, on l'esperava l'aventurer, tot i que diverses vegades

va estar a punt de defallir. «Quan et dones per mort, tot cobra sentit», explica Vico, que considera que de vegades «cal arribar a extrems, al límit, per valorar allò que realment importa». «És qüestió d'analitzar la situació i de no caure en pànic», afegeix. Vico, que dissenya experiències «a la carta» per a cada client, també ha viscut situacions de veritable perill en les seves aventures, que han estat a punt de costar-li la vida. L'última, el gener passat, quan Vico va viatjar a Groenlàndia, terra d'ossos polars, per fer una travessia en solitari.

Un helicòpter va deixar Vico en aquells paratges gelats, a una temperatura ambient de -25 graus, tot i que la sensació tèrmica era de -45 graus, apunta l'aventurer. Amb prou feines va menjar, va intentar fer esforços mínims per no suar, perquè la suor es podia congelar, i va dormir en forats excavats a la neu per protegir-se del fred.

La situació es va complicar quan Vico va caure a l'aigua després de trencar-se una placa de gel i va haver de sobreviure catorze hores mullat, amb alt risc de morir d'hipotèrmia, abans que arribessin els equips de rescat. «Vaig haver de crear roba per escalfar-me i vaig tenir fins i tot al·lucinacions. Realment vaig viure moments d'angoixa, però si ets capaç de calmar el pànic el cervell funciona fantàsticament», indica.

No han passat vuit mesos de l'última expedició i Vico prepara la propera aventura: serà el desembre a Sibèria, on intentarà escapar-se d'un gulag, un camp de treballs forçats de la Rússia stalinista, perseguit per un grup de caçadors. Abans d'arribar al poblament més proper Vico haurà de resistir quatre dies en un bosc amb llops i ossos proveït d'un ganivet i una cantimplora amb temperatures «més baixes que a Groenlàndia».

ARXIU/ENRIC BADA